

„Wszystko umiera, tylko pamięć dobrych uczynków nie ginie”

Alina Osińska-Grzegorz 1938-2019

29 stycznia 2019 roku zmarła Alina Osińska-Grzegorz, wieloletni nauczyciel Zespołu Szkół nr 1 im. Jana Kilińskiego w Pabianicach. Z popularnym „Mechanikiem” związana była w latach 1961-1996 roku sprawując funkcję nauczyciela języka rosyjskiego, szkolnego pedagoga, wychowawcy, bibliotekarza. Była jedną z tych nauczycielek, obok których nie przechodzi się obojętnie, a które zapamiętuje się na długie lata.

Alina Osińska-Grzegorz urodziła się 10 lipca 1938 roku w Terespolu nad Bugiem, gdzie ukończyła Szkołę Podstawową i Liceum Ogólnokształcące. W 1957 roku zdała egzaminy i została przyjęta w poczet studentów Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Opolu na Wydział Filologiczno-Historyczny, na kierunku filologia rosyjska. W 1961 roku uzyskała absolutorium, a następnie tytuł magistra filologii rosyjskiej.

1 września 1961 roku rozpoczęła pracę w Technikum Przemysłowo-Pedagogicznym, bo tak wówczas nazywał się obecny Zespół Szkół nr 1. Uczyla i była wychowawcą we wszystkich typach szkół – w technikum, zasadniczej szkole zawodowej, technikum dla pracujących, pedagogicznym studium technicznym i szkole przysposabiającej do zawodu. Wszędzie zyskała szacunek i uznanie. Była oddanym wychowawcą klasowym, przez wiele lat pracowała jako wychowawca w szkolnym internacie oraz jako szkolny pedagog. Spod jej ręki „wyszło wiele pokoleń” absolwentów szkoły, którzy do dziś wspominają popularną „Tamarę” jako nauczyciela wymagającego, zasadniczego, niezwykle zdyscyplinowanego, ale i oddanego temu, co robi. W swej pracy była bardzo aktywna organizując klaso-pracownie, konferencje szkoleniowo-metodyczne oraz współpracując ze szkołami i uczelniami wyższymi. Pełniła wiele funkcji: od prezesa szkolnego ogniska ZNP, poprzez opiekuna szkolnego koła TPPR, zastępcę przewodniczącego NSZZ „Solidarność”, po opiekuna szkolnego samorządu uczniowskiego. Jako wychowawca i szkolny pedagog o swych wychowankach i podopiecznych wiedziała wszystko. Była prawdziwą kopalnią szkolnej wiedzy, jakże cenną podczas obchodów 75, 90 i 100-lecia szkoły. Współtworzyła szkolne monografie, aktywnie współorganizowała obchody. Zawsze można było na nią liczyć, nigdy nie odmawiała pomocy. Taką samą osobą pozostała po odejściu na emeryturę. Nadal wspierała szkołę swym doświadczeniem i wiedzą, sprawując chociażby funkcję bibliotekarza czy członka szkolnej komisji ZFŚS. W „Mechaniku” spędziła 35 lat swego zawodowego życia (1961-1996) będąc nauczycielem, profesorem szkoły średniej (1978) i pedagogiem mianowanym. Dowodem na ogromne zaangażowanie oraz posiadane kompetencje i umiejętności „profesor” Aliny Osińskiej-Grzegorz są liczne odznaczenia i tytuły, które otrzymała (Nagroda II Stopnia Ministra Oświaty i Wychowania 1975; Złota Odznaka ZNP 1975; Złota Odznaka Honorowa TPPR 1980; Nagroda Specjalna Kuratora Oświaty i Wychowania w Łodzi 1981, 1990; Złoty Krzyż Zasługi – za 20-letnią wyróżniającą pracę pedagogiczną 1982. Nagroda Dyrektora Szkoły 1985, 1987, 1989, 1992) oraz pamięć jej wychowanków i współpracowników. Cześć Jej Pamięci!

